

Photo: Valery Matytsin

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА ВЕРЕСЕНЬ / CALENDAR FOR SEPTEMBER

05 День військового розвідника України

07 У 1875 — народився Олександр Мурашко, український живописець, педагог і громадський діяч (†1919)

09 У 1769 — народився Іван Котляревський, український письменник, поет, драматург, засновник нової української літератури, громадський діяч (†1838)

10 День танкіста в Україні

10 У 1894 — народився Олександр Довженко, український письменник, кінорежисер, кінодраматург, художник, класик світового кінематографу (†1956)

16 День пам'яті Георгія Гонгадзе та всіх загиблих журналістів

17 У 1864 — народився Михайло Коцюбинський, український письменник, громадський діяч, голова «Просвіти» в Чернігові (†1913)

21 РІЗДВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

23 У 1872 — народився Соломія Крушельницька, українська оперна співачка, педагог (†1952)

22 День партизанської слави України

29 150 років від дня народження Михайла Грушевського (1866-1934), українського політичного діяча, історика, літературознавця, письменника

МАККЕЙН ВВАЖАВ ВІЗИТ НА МАЙДАН ОДИМ З НАЙВИЩИХ МОМЕНТІВ СВОГО ЖИТТЯ

Візит Маккейна до України став важливим сигналом для протестуючих на Майдані. Частково саме завдяки цьому візиту українці пам'ятають, що США дуже підтримували їх прагнення до свободи на той час.

25-го серпня на 82 році життя не стало великий друга України, сенатора Джона Маккейна.

Маккейн 6 разів обирався в Сенат від штату Арізона, був героєм війни у В'єтнамі. У період Майдану Маккейн приїжджав в Україну для підтримки протестувальників. Також він був одним із головних прихильників більш активної допомоги Україні в боротьбі проти Росії.

1 вересня 2018 року відбулася церемонія прощання з Маккейном у Вашингтонському кафедральному соборі. Попрощатись із сенатором прийшло багато офіційних представників та тисячі американців.

Серед запрошених на церемонію були президенти США Білл Клінтон, Джордж Буш та Барак Обама. Від України були присутні Президент України Петро Порошенко, мер Києва Віталій Кличко, колишній прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

Київська міська рада отримала від жителів столиці 11 петицій про вшанування пам'яті великого друга України, перейменувавши одну з вулиць на честь американського сенатора Джона Маккейна.

1 ВЕРЕСНЯ РОЗПОЧАЛАСЯ ДРУГА СВІТОВА ВІЙНА (1939-1945) НАПАДОМ НАЦИСТСЬКОЇ НІМЕЧЧИНИ ТА ЇЇ СОЮЗНИКА СРСР НА ПОЛЬЩУ

Спільний парад вермахту та Червоної Армії. 22 вересня 1939 р. Брест

Агресія Третього рейху стала можливою після підписання таємного Пакту Молотова-Ріббентропа між СРСР та Німеччиною про поділ Польщі 23 серпня 1939 року. 17 вересня 1939 року СРСР вторгся в Польщу зі сходу, а вже 22 вересня відбувся спільний союзний парад вермахту та червоної армії в Бресті.

Друга світова війна — рубіжна й найжорстокіша подія в історії сучасного світу. В неї було втягнуто 67 держав, 80% населення земної кулі, і тривала вона довгих 6 років. Вогняний смерч пронісся над величезними територіями Європи, Азії й Африки, охопив простори всіх океанів. У цій війні загинуло близько 60 млн осіб, не

говорячи вже про поранених і тих, хто безвісти пропав. Лихо й страждання, які пережили люди, незмірні.

Як і Першу світову війну, Німеччина почала її під приводом, що вражає зухвальством і цинізмом з боку тих, кому не вистачало "життєвого простору". Так, увечері 31 серпня 1939 р. група есесівців, переодягнута у форму польських військових, захопила будинок радіостанції прикордонного з Польщею міста Глейвіц й інсценувала напад на німецьку територію. Зробивши кілька пострілів перед мікрофоном, фашисти зачитали польською мовою те, "що прийшов час війни Польщі проти Німеччини". Ця іскра перетворилася у світову пожежу.

Провокацію в Глейвіці гітлерівці використали як привід для вторгнення в Польщу.

Отже, Друга світова війна розпочалася 1 вересня 1939 р. нападом фашистської Німеччини на Польщу.

Радянський Союз трохи "запізнився", і вже не нападав на Польщу, а "захищав" західних українців і білорусів. 17 вересня 1939 р. Червона армія перейшла радянсько-польський кордон, а 28 вересня 1939 р. було підписано радянсько-німецький договір про "дружбу й кордони", до якого теж додавалися секретні протоколи. За своїм змістом вони були протиправні й аморальні. Це було продовження змови Гітлера й Сталіна про розподіл сфер впливу. Згідно з протоколами до сфери інтересів СРСР, крім Західної Білорусії, Західної України, Бессарабії, Фінляндії, Естонії та Латвії, потрапляла і Литовська держава, а до сфери Німеччини — Люблінське й Варшавське воеводства, тобто межа німецьких володінь у Польщі пересувалась на схід до р. Буг (на відміну від пакту Молотова - Ріббентропа). Новий західний кордон СРСР встановлювався приблизно по "лінії Керзона". Крім того, радянсько-німецьке зближення дало можливість радянському уряду мирним шляхом розв'язати питання про передачу СРСР Бессарабії і Північної Буковини (червень —

липень 1940 р.).

Водночас пакт Молотова — Ріббентропа та договір про "дружбу й кордони" мали серйозні негативні наслідки. Польську державу фактично було викреслено з карти Європи. Уряд Радянського Союзу ще більше втратив довіря і викликав невдоволення керівних кіл Заходу і прогресивної громадськості. СРСР опинився в політичній ізоляції.

Нова воєнно-політична обстановка в Європі поставила перед Німеччиною дилему: продовжувати наступ на Заході чи напасти на Радянський Союз? 16 липня 1940 р. Гітлер підписав план "Морський лев", що передбачав захоплення Великобританії. Німецькі повітряні сили почали жорстоке бомбардування англійських міст, а підводні човни - блокаду Британських островів. Зіткнувшись зі стійким опором Великобританії і переконавшись, що в 1940 р. німецький флот не зможе забезпечити вторгнення на Британські острови, Гітлер вирішив розпочати війну проти СРСР, виходячи з того, що "коли Росія буде розгромлена, Англія втратить останню надію". Про це він заявив на нараді керівників фашистської Німеччини 31 липня 1940 р. і додав: "Росія повинна бути ліквідована. Термін - весна 1941 р."

150 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МИХАЙЛА ГРУШЕВСЬКОГО

29 вересня сповнюється 150 років від дня народження Михайла Грушевського, видатного історика, визначного державного і громадсько-політичного діяча, літературознавця, письменника, публіциста, організатора української науки, академіка Всеукраїнської академії наук.

Головною працею життя Михайла Грушевського вважається багатотомна "Історія

України-Руси". Грушевський вважав написання такої фундаментальної праці справою честі свого покоління і трудився над нею упродовж більшої частини свого життя. Перший том вийшов у Львові 1898 року, а останній, десятий, присвячений подіям 1657–1659 років, надрукувала його донька Катерина в 1936 році, вже після смерті М. Грушевського.

Грушевський був автором головних політичних документів. Своє бачення національно-культурного і державницького поступу України викладав у виступах, статтях, брошурах, концептуальних положеннях Української революції 1917–1921 років. У статтях "Якої ми хочемо автономії і федерації", "Хто такі українці і чого вони хочуть", "На переломі", "Українська самостійність і її історична необхідність" обґрунтував стратегію досягнення державної незалежності.

Михайло Сергійович — головна дієва особа тогочасного українського політичного життя. Без його участі не відбувалося практично жодне масштабне зібрання. Надавав великого значення конституційному процесові. Під його керівництвом розроблялася Конституція УНР,

прийнята 29 квітня 1918 року.

У 1924–1930 роках очолював історичні установи ВУАН: кафедру історії українського народу при Історико-філологічному відділі, Історичну секцію з численними комісіями, археографічну комісію. Осередком його історичної школи стала новостворена Науково-дослідна кафедра історії України. За редакцією вченого в цей період було випущено 80 книг, серед них періодичні та серійні видання: "Україна", "Науковий збірник", "Студії з історії України", "За сто літ", збірники комісії порайонного дослідження історії України.

Помер Михайло Грушевський у Кисловодську після хірургічних операцій. Похований у Києві на Байковому кладовищі. Попри те, що він повернувся до УСРР, займав високі посади в АН, тривалий час він залишався "контрреволюційним істориком". Грушевський формально не був репресований радянською владою, але за весь час тоталітарного режиму його твори не перевидавалися, а надруковані раніше вилучалися з бібліотек і знищувалися. Наукова спадщина Грушевського в той час не вивчалася.

СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

Соломія Крушельницька (1872 - 1952)

Допис Мирослава Греха

Соломія Крушельницька — тернопільчанка, найвидатніша співачка світу, таланту якої аплодували слухачі різних країн планети: Італії, Франції, Іспанії, Португалії, Австрії, Польщі, Росії, Єгипту, Аргентини, Чилі, і звичайно, найбільше — Україні.

Народилася Соломія 23 вересня 1872 року в селі Білявинці, що на Тернопільщині. Батько — Амвросій Крушельницький був греко-католицьким священником, мати — Теодора, дочкою галицького діяча, письменника Григорія Савчинського. Рід Крушельницьких — це стародавній шляхетний рід зі своїм гербом.

Захоплення співом, любов до української пісні проявилися в Соломії ще в дитинстві. Ввечері збиралися хлопці і дівчата в селі біля левади і співали прекрасні народні пісні, які дзвеніли, переливами розходились по всіх околицях, бентежили душу, кликали в майбутнє. Соломія вбирала їх всім своїм еством, щоб потім виплеснути на сцені, вплести в шарм академічного співу. Батьки, побачивши співочий талант своєї доньки, віддали її на навчання в Тернопільську школу товариства "Приятелі музики", а потім — в Тернопільську класичну гімназію, яку вона закінчила екстерном.

У 1893 році Соломія вперше виступила на Шевченківському концерті в Тернополі в складі хору "Руська бесіда". На одному з таких концертів, 2 серпня 1895 року, був присутній Іван Франко, який був зворушений її співом.

У 1891 році Соломія Крушельницька вступила до Львівської

консерваторії Галицького музичного мистецтва, яку закінчила в 1893 році зі срібною медаллю. За ці два роки у Львові вона вперше познайомилась з оперним театром, відомими співаками і композиторами Галичини.

Оперний дебют Соломії відбувся на сцені Львівського театру Скарбка, де вона виконала партію Леонори в опері "Фаворитка" італійського композитора Гаetano Доницетті. В цей час у Львові української опери не було, а у польському Оперному театрі Соломія співати не захотіла, і вона вирішує виїхати на навчання до Італії.

Тут її вчителями стають знамениті музиканти Фауста Креспі і професор Конті. Тут вона виступає на концертах, співаючи оперні арії. Одарка Бандрівська, доцент сольного співу Львівської консерваторії, ось як згадає цей період життя Соломії Крушельницької: "вона розвинула голос у лірико-драматичне сопрано, вирівняне від найнижчих до найвищих тонів. Її голос захоплював силою звуку, дзвінкістю, соковитістю, оксамитістю, гнучкістю, досконалою вокальною дикцією, віртуозною технікою, благородним тембром, ліризмом і драматизмом..."

У 1894 році Крушельницька виступала в театрах Львова, а в другій половині 1890-х тріумфально співала в різних країнах світу в операх "Аїда", "Трубадур" Д. Верді, "Фауст" Ш. Гуно, "Страшний двір" С. Монюшка, "Африканка" Д. Мейенберга, "Макон Леско" і "Чіо-Чіо-Сан" Д. Пуччіні, "Кармен" Ж. Бізе, "Електра" Р. Штрауса, "Євгеній Онегін", "Пікова Дама" П. Чайковського та багато

Соломія Крушельницька у 1892 році

інших. І всюди її супроводжував небачений успіх і визнання аудиторії. Цікавий факт: в лютому 1905 року в театрі "Ла Скала" була поставлена нова опера Д. Пуччіні "Мадам Батерфляй". Та вона провалилася, а публіка оперу освистала. Засмучений композитор переробив свій твір, а на головну партію взяв, за порадою друзів, Соломію Крушельницьку.

Повторна прем'єра відбулася 29 травня на сцені театру в Бремії. Тепер був успіх, тріумф. Глядачі 17 разів на "біс" викликали на сцену акторів і композитора. Зворушений Пуччіні подарував Соломії свій портрет із написом "Найпрекрасніший і найчарівніший Батерфляй".

У 1910 році в одному із храмів Буенос-Айреса Соломія Крушельницька бере шлюб із Чезаре Річчоні, італійським адвокатом, мером міста Вярреджо. В цьому місті, в свій віллі вона проживе зі своїм чоловіком аж до його смерті 1938 року.

З 1894 по 1923 роки вона майже щороку відвідує Батьківщину, даючи концерти в різних містах України. А в 1929 році відбувся в Римі її останній гастрольний концерт. Після смерті чоловіка, Соломія Крушельницька тікає від війни в Європі в Радянський Союз. В 1939 році совєцька влада конфіскує її будинок у Львові, залишивши їй тільки квартиру, в якій вона жила разом з сестрою Галею. Після війни повернутись до Італії вона вже не зможе, а паспорт громадянки СРСР отримає лиш тоді, коли згодиться продати свою італійську віллу на користь Радянського Союзу.

В післявоєнний час Соломія Крушельницька жила у Львові

і працювала в державній консерваторії ім. М. В. Лисенка. В 1951 році їй присвоїли звання Заслуженого діяча мистецтв УРСР, а в жовтні 1952 року, за два місяці до смерті, нарешті отримує посаду професора. Померла Соломія 16 листопада 1952 року і похована у Львові на Личаківському цвинтарі.

Звичайно, всі ці звання, які, скрегочучи зубами, совєцька влада давала Соломії Крушельницькій нічого не варті в порівнянні зі світовою славою і визнанням музичною елітою світу нашої шляхетної, геніальної землячки. Вдячні українці увіковічили ім'я Соломії Крушельницької назвавши ним Львівський оперний театр, Львівську середню спеціальну школу-інтернат, Тернопільське музучилище, 8-річну школу в с. Біле, вулиці в містах Києві, Львові, Тернополі, Рівному, Бучачі, Бориславі. Про неї написані книжки, балет, створені документальні і художні фільми, в музеях містах стоять пам'ятники та погруддя. Пам'ять про славетну українку Соломію Крушельницьку житиме вічно.

УРИВОК З НОВОГО РОМАНУ ЮРІЯ ВИННИЧУКА «СЕСТРИ КРОВІ», ЯКИЙ Є ПРОДОВЖЕННЯМ «АПТЕКАРЯ»

Презентуємо вам уривок з нового роману Юрія Винничука, котрий публікується вперше та з дозволу автора. Книга вийде в вересні цього року на Форумі видавців у Львові.

Події 1648 року. Героїня роману Юліана, щоб навчатися медицини в Падуанському університеті, перевдягнулася за хлопця на ім'я Лоренцо. В Гданську вона знайомиться з українськими корсарами і приєднується до них. Згаданий тут Марко Якимовський – історична персона.

Несподівано я побачила компанію морців з нашого корабля, що веселою гурмою прямували кудись уздовж набережної. Я рушила за ними й побачила, що вони ввалилися до шинку «Під здохлим крабом». Мені здалося, що мій гнітючий настрій там скорше розвіється. В шинку було гамірно, п'яні крики піратів і морців спліталися з жіночими зойками та сміхом, гуркотіли кості по столах, дзвеніли кубки, в повітрі висіли дим з люльок, барвиста корабельна лайка й запах перегару. Чудове місце для того, щоб забути. Я роззирнулася, до кого б підсісти, бо морці з нашого корабля набридли мені, як вівсянка, і раптом побачила бравого молодця з дивовижною зачіскою – оселедцем закрученим за вухо. Спочатку не повірила своїм очам і подумала – може, хінчик? Ті теж носять косу, але не закручують за вухо. Та й не виглядав він на хінчика. Мав років під п'ятдесят, вольове обличчя з орлиним носом, у вусі сережку, а в зубах люльку на довгому цибуху. На люльці був вирізьблений такий самий козарюга, як і той, що сидів за столом. Невже й справді козак? Звідки він тут узвся? Коли ж я нарешті призвичаїлася до гамору й стала розрізняти окремі слова, то вловила чимало українських і польських. Тоді, не вагаючись, попростувала до козака, вмостила навпроти нього й запитала:

– А чи ми з вами часом не земляки?

Він усміхнувся:

– Чи ти ба! А ти звідкіля такий?

– Зі Львова.

– О! А я з Поділля.

– І що ви тут робите?

– Домів повертаюся та ніяк не вернуся. Ану лишень випий зі мною, то розкажу. – Він налив мені рому, ми випили. – Я Марко Якимовський з Поділля. Давно колись я потрапив у полон до турків, у Синопі на базарі купив мене турецький купець, щоб йому на тім світі чорти сраку смажили, та й посадив на галеру. А на тій галері, як на підбір – самі наші та ще трохи ляхів, московитів і литвинів. Ото ми й плавали то по Чорному, то по Егейському туди й сюди, аж поки не випала нагода звільнитися.

Далі розпитав мене, з якого я корабля, а почувши, що з піратського, ляснув мене по плечу:

– То ми берегове братство! Тільки ж ми не пірати, а корсари й маємо глейт англійського короля Карла Першого. Він, щоправда,

у в'язницю запроторений, але ще король. За його згодою нападаємо тільки на донів та французів.

– Що за дони?

– Гішпанці. Ви що там у себе їх інакше називали?

– Я плавав з фламандцями, вони їх називали чортами, бо ті носили все чорне.

– Ну, ми від французів перейняли – дони. А чому б тобі, земляче, не перейти до мене? Чого тобі з фламандчиками воловодитися, коли є наші. Всі свої – колишні козаки та трохи литвинів і ляхів. Ми турків та гішпанців чухраємо. Подумай. А як надумаєшся, то приходь сюди завтра з самого ранку. – Він кинув кілька цехинів на стіл і, вже встаючи, запитав: – То як тебе, хлопче, звати?

– Лоренцо.

– А бодай тобі вода освятилася в три батогі! Це хто ж тебе так назвав?

– Батько. Він родом з Триєсту, а мама зі Львова.

Марко покивав головою і, гукнувши свою команду, покинув шинок.

Наступного дня зранку я знову була в шинку.

– Ну, що? Надумався? – Я кивнула. – Тоді сідай коло мене. Чи ти часом у гішпанській не петраєш?

– Знаю латину, німецьку, польську, французьку, венеційську, флорентійську та кастильську. І, до речі, я закінчив медицину в Падуанському університеті.

– Е, то ти скарб. Ось поглянь – ми захопили гішпанську королівську пошту, що йшла з Перу. Може, там щось цікаве пишеться. Я ще друковане можу розібрати, але не писане.

Він не помилювався, в одному з листів повідомлялося про галеон, який мав виплисти з Ліми з награбованим у індіанців золотом у супроводі ще двох військових кораблів. За два тижні кораблі причалять до Азорських

островів, бо на острівні порти прямувало чимало галеонів з золотом з Перу та Мексики. Від островів корабель міг уже плисти до Іспанії без військового супроводу, ця частина шляху вважалася безпечною. Але саме там капітан Марко розраховував перехопити іспанську здобич.

Через кілька днів наш корабель, який називався «Стрибог» на честь бога вітрів, – грізне його обличчя з кудлатою бородою виднілося на самому носі корабля, вирізьблене з червоного дерева, – перетнув Ля-Манш, обігнув Бретань і поплив у напрямку Азорських островів. Але хоч ми тиждень сновигали туди й сюди, пильно озирючи обрій, жодного корабля не помітили. І вже, коли в команди зародилася цілком слушна думка напасти на порт і пожитися бодай там, нарешті пролунав крик: «Бачу вітрила!» Вітрила були цинамонової барви, безперечно іспанські.

На кораблі відразу заметушилися, забряжчала зброя, корсари чіпляли шаблі й мечі, набивали мушкети й пістолі, волочили лантухи з ядрами, складали їх біля кулеврин й тішилися, як діти. Смерть їх не лякала. Їх лякала бездіяльність. Капітан наказав змінити курс просто на іспанця. Та коли ми наблизилися настільки, що можна було вже розгледіти іспанський поклад з високими облавками й червоно-жовтий кастильський прапор, капітан засумнівався, чи варто отак зопалу кидатися за здобиччю. Галеон мав вісім гармат і доволі численну команду.

– Гай-гай, – похитав головою Марко, – хоч він і пливе без супроводу, але такий горішок не на наші зуби.

– Та ми ж бо й більші кораблі на abordаж брали, – озвався огрядний валлієць, що був тут за гармаша.

– Брали, і цей можемо взяти. Але покладемо чимало товариства. Тут варто все

гарненько обмислити.

Іспанці поводитися цілком спокійно, маючи певність у своїх силах, та не бачачи в нас ворога, а «Стрибог» гойдався на хвилях, не наближаючись і не віддаляючись, мовби завмерши у нерішучості. Тоді я пригадала хитрість, яку використовував не раз капітан «Сан-Єроніма» і розповіла про неї Маркові. Капітан одразу пожвавився і поцікавився у валлійця, чи можна цю хитрість втілити на нашому кораблі. Валлієць розплився в задоволеній усмішці й потер руки. За хвилю він приволік з десяток мушкетонів з широкими дулами, які можна було набивати картечкою, а то й цвяхами й битим склом. Коли їх набили, кілька корсарів полізли на щогли й примочували на самих вершечках. Від кожного цинг'ля спускалася вниз мотузка. Така хитрість давала змогу просто таки змітати ворога з покладу, бо він уже не міг сховатися за високими облавками.

Марко скомандував підняти іспанський прапор, мабуть, трофейний, бо добряче пошарпаний. З галеону тхотсь нам помахав руками, ми відповіли. Певний час обидва кораблі плили однаковим курсом на відстані двох гарматних пострілів. Іспанці, хоч і не виявляли хвилювання, та були напоготові, в руках багатьох з них виднілися мушкети, однак протиabordажних сітей, які б утруднювали стрибки з облавка на облавок, вони не напинали.

Корсари хвилювалися і зраджували нетерпеливості, їм праглося негайно кинутися до бою. Але Марко їх стримував своїм суворим поглядом з-під насплених брів. Він чекав, поки іспанці не втратять пильність, розслабляться й перестануть стежити за нами. Тому наказував нікому зайвий раз не висовуватися та не демонструвати ані козакам своїх оселедців, ані полякам і литвинам стриженних під макітру голів. За години дві час атаки настав: на покладі галеону з'явилися кастильські кралі, а це означало, що команду «позір» відмінили. Повільно, дуже повільно наші кораблі зближалися, мовби нехотючи, мовби під примусом підводної течії. На відстані гарматного пострілу Марко наказав підняти наш червоно-чорний козацький прапор і мчати в напрямку їхньої корми. Іспанці з несподіванки заметушилися, з усіх боків залунали команди, які вносили ще більше сум'яття.

«Стрибог» летів на всіх вітрилах, розсікаючи хвилі, наче ножом, а обличчя розгніваного бога з роззявленого в крику ротом раз-по-раз занурювалося у воду, і біла піна стікала по його бороді й з вуст. Іспанські гармаші висунули жерла гармат з люків. Одні корсари з мушкетами

зайняли позиції уздовж облявку, інші наготовили абордажні гаки. Усі вони мали по дві шаблі та по два, а то й чотири наладованих пістолі. Серед тих, що йшли на абордаж, вирізнявся здоровило під два метри, що мав кулаки, як довбні. Обличчя в нього було підозріло добре, хтось би збоку сказав, що то мамин синочок або ситий ченчик, але в очах його горіло завзяття, і видно було, як він носом втягує в себе запах бою.

– Хто це? – запитала я Марка.

– Е, та це теж Марко, тільки Проклятий.

– За що ж він проклятий?

– А ти не чув? Та про нього легенди такі ходять, що мороз поза шкіру бере. Зарізав колись матір свою і сестру й в покару мусить носити їхні голови у лантуху аж до кінця світу.

– О Господи! І тут він з тими головами?

– Ну, я до того лантуха не зазираю. Та й його ніхто окрім нього підняти не може.

– Звідки ж він до вас прибився? Чей же не з галери?

– Ні, з Афону. Пробував замолити свій страшний гріх, та не вдалося. Ми й підбрали його в Греції. Його ні куля, ні шабля не бере. Б'ється, як дикий звір. А на вигляд – смиренне ягня. Оно якого мечя собі роздобув у хінчика... Я його в двох руках ледве втримав, а він однією рубає. – Марко кивнув на козаків. – Наші завше славилися цільною стрільбою, але фехтують гірше поляків і геть не цінять свого життя. Чи це нам від варягів перейшло чи від скитів – Бог святий знає. Вмирають легко, як дихають. – Помітивши, що я теж собі за пояс запхала пістолі, здивувався: – А ти куди намірився? Теж не абордаж? Е, ні, синку, ти мені тут потрібен. Бо хто пораних буде порати?

Я змовчала, вдаючи, що з ним погодилася, та не зійшла з місця, а він за хвилю уже був зайнятий атакою. Іспанські гармати вдарили по нас, але заки вони їх намірили, то «Стрибог» повернувся до них носом, і ядра не завдали жодної шкоди, після цього штурман повернув кермо так, що наш корабель опинився поруч ґалеону. Враз кілька корсарів смикнули за мотузки від цівок мушкетонів. Пролунала оглушлива сальва, і десятки іспанців покотилися покладом, звиваючись у корчах. Злетіли в повітря гаки, зачепилися за облявок ґалеону, і корсари з оглушливим криком цілою гурмою кинулися в бій. Попереду всіх розмахував вигнутим велетенським мечем Марко Проклятий, розсікаючи ворога на дві половини.

Я, вловивши відповідний момент, коли капітан давав накази мушкетерам, спритно перестрибнула на іспанський поклад і вихором увірвалася в гущу бою. Нарешті я знову в цій стихії, у цьому п'янкому танці смерті. Моя шпага, мовби оживши після сплячки, літала блискавицею, відбиваючи удари, схрешуючись і відскакуючи, прохромлювала ворога й впивалася кров'ю.

– Лоренцо-о-о! – чути було десь за спиною розгніваний голос капітана. – А бодай же тобі пуп розв'язався! Ану негайно назад, бо випарю задницю, щоб знав, як слухати!

Але я не слухала, я стрибала, відстрибувала, пригиналася, уви-халася, крутилася веретеном, у мене, мов крила

виросли, і я від захвату реготала, навіть цього не усвідомлюючи. Іспанці з жахом відскакували від мене, як і від Марка Проклятого, ми були наче парою демонів, що сіють смерть, а самі не вразливі. Хоча ні – хтось мені чиркнув шпагою по лівій руці вище ліктя, і я відчула теплий струмінь, що стікав додолу.

Іспанців і справді було надто багато, вони врешті стлумили паніку, яка спочатку їх усіх охопила, перешикувалися і, зайнявши оборону на носі, мужньо відбивали наші атаки в той час, як сили корсарів почали слабнути.

Капітан Марко, який пильно стежив за боєм, підібрався кораблем до носа ґалеону й кинув в атаку козаків, які перед тим стріляли з мушкетів. Козаки на чолі з капітаном, вхопившись за линви, що звисали зі щогол, перестрибували облявок і падали просто на спину іспанців зі страшними криками. Цей несподіваний напад зчинив безлад, іспанці не знали, в який бік кидатися, кричали «Joder! Joder!», а корсари, підбадьорені підкріпленням, поперли зі ще більшим завзяттям.

Я не вибирала суперника, пробиваючись вперед однією з корсарами лавою, і коли переді мною виріс заможний вбраний іспанець у легких латах і шоломі, я не роздумуючи, схрестила з ним шпагу, і відразу зрозуміла, що маю справу з неабияким фехтувальником, а, може, й самим капітаном, бо він спритно відбив кілька моїх атак, а потім і сам перейшов в атаку, а я мусила відбиватися, хоч і чула втому, та й поранена рука судомила, а кров цибеніла за мною щокроку. Я бачила, що ради не дам, не вдається мені його настрикнути, заки ще тримаюся на силах. Відтак зосталося тільки натиснути на ґарді* голову лева й ввіймати його шпагу в пастку. Так я і зробила та, підпустивши його ближче, підставила свою шпагу під удар так, що його лезо заклинило між лезом моєї шпаги й лезом кинджала, що вискочив з ґарди. Я різко крутнула рукою, і він зостався без зброї. у цей мент іспанці, побачивши, що їхній капітан опинився з голими руками й не може отямитися від несподіванки, покидали зброю та здалися. Корсари радісно заволали «Слава! Слава!» Капітан Марко наказав повернути іспанському капітанові його шпагу, а решту зброї забрати на «Стрибога». Відтак підійшов до мене й похитав головою:

– Не думав я, що ти такий відчайдух. Але вдруге, якщо не будеш мене слухати, заробиш двадцять дубців по голій сраці. Чув? – Я кивнула. – От і добре. А тепер вертайся назад та берися за пораних. А то бачу, що й тебе різанули. Не сильно?

– Ні. Заживе.

Я повернулася на «Стрибога» і забандажувала руку, а корсари заходилися переносити на корабель здобич – різні золоті вироби та коштовності, барвисті тканини, безліч різного вбрання й заморські овочі. Важко пораних виявилось лише двоє – одному куля потрапила в груди, другий мав розсічений живіт, який він підтримував обома руками, щоб не вивалювалися тельбухи. Я не знала, за кого братися, але обстеживши їх, побачила, що з животом проблем не буде – його можна зашити, а от кулю добути буде не просто. Я звеліла принести рому й змусила корсара випити добрих

пів пляшки. Відтак вставила йому в зуби добрячий шматок твердої смоли й заходилася добувати кулю. Поранений хрипів, але кричати не міг, бо зуби застрягли в смолі, інші корсари тримали його за руки й ноги. Заки я витягла ту клятту кулю – маленьку, кругленьку завбільшки з горошину – він втратив свідомість. Далі я віддала його на поталу народній козацькій медицині: йому насипали на рану пороху й підпалили, порох спалахнув, розносячи їдкий запах смаленого м'яса, поранений отямився, йому витягли з рота смолу, і він голосно закричав.

Коли ж я оглянула другого пораненого, то побачила, що рана до кишок не сягнула, їх взагалі не було видно. Цьому теж влили пів пляшки рому, дали шмат смоли в зуби, а я рану промила й зашила. Та на цьому клопіт не закінчився, бо відтак прийшла черга на інші рани – на головах, руках, плечах, руках... Добре, що серед козаків виявився свій знахар, який мені помагав, бо я б і до ночі не дала ради. Капітан час від часу, минаючи, зиркав на мою працю і підбадьорливо кивав головою. За той час ми вже відплили далеченько від ґалеону, забравши у них все цінне. Корсари під капітанським оком ділили здобич, але на диво не сварилися. Видно Марко вже їх добре вимуштрував.

Закінчила я з пораними, аж коли звечоріло. Зоряні сутінки лягли на океан. Я впала на крісло-гойдалку, яку корсари забрали з ґалеону й на якій, можливо, вигойдувався їхній капітан. Мені дбайливо піднесли пляшку порто, печену рибу й заморські овочі на вечерю, я їла, запиваючи з горлянки малими ковтками та милувалася мерехтливими зорями на поверхні спокійної темної води. Несподівано біля мене на звозях лив вмовився Марко й теж з пляшкою. Він неспішно запалив свою люльку, смачно заковтнув дим і промовив, але так, аби чула тільки я:

– Я бачив, як ти метляєш своєю шпагою і не міг надивуватися, звідки така вправність. То ти, заки вчився ото в Падуї, ще й на шермерку* учав?

– Звісно. Без цього ніяк, – підтвердила я. – Мені трапився добрий вчитель.

– Аж так добрий, що навчив тебе цілити просто між зуби?

– А що? Вам цей дриг* не до шмиги?

– Та чого... дриг* як дриг... але є ж інші місця, які можна проштрикнути.

– Є, але від пробивання грудей чи живота менше пуття, бо суперник ще має сили боронитися. А тут він одним махом на небесах.

Він похитав головою.

– А все ж я тебе не можу розгадати. Надто ти молодий, щоб і медицину вивчити, і шермерки навчитися та ще й під Дюнкерком побувати. Тобі ж на вигляд либонь не більше двадцяти?

Двадцять сім, – хотілося мені його поправити, але, що не мала я під носом засіяно, то змовчала. Тільки й того:

– У нашому роду всі такі. Молодо виглядають, але й молоді зі світу йдуть.

Навіщо я це сказала? Просто, щоб відволікти його? Він здивовано подивився на мене.

– Таке враження, що ти несеш

у собі рокову печать. Щось закам'яніле й не відкрите для людей.

– А люди не вартують, щоб їм відкриватися. Хтось один-другий-третій так, але не юрба. Щодо моєї молодості... то битва під Цецорою, коли вас полонили, відбулася у 1620-му році. Ви були геть юнаком. Чому ж дивуєтесь мені?

– Якби я був таким вправним, як ти, не потрапив би до ясиру. А потім я вирішив краще згинутися, як роками бути невільником.

– Як виглядала ваша каторга?

– Наша галера мала завдовжки п'ятдесят і завширшки сім метрів. Веслярі сиділи у два ряди вздовж облявок по п'ятеро-шестеро за кожним веслом, так, що всього їх було до трьохсот. Турецьких морців разом з охоронцями було від ста до півтори сотні. Невільники були прикуті залізними ланцюгами до лав, і під удари тулумбасу ритмічно піднімали й опускали весла. Швидкість галери була слабенька, не переважала восьми-дев'яти миль, але й таку швидкість веслярі могли витримати ледве годину, а від сили дві, хоч і як би їх періщили канчуками. У кожного галерника на шії висіла дерев'яна грушка, яку він повинен вкладати до рота, якщо галера вступала в бій, щоб не скрикнути, коли його поранять, бо це могло б збити з ритму інших гребців. Коли галера тонула, веслярі гинули разом з нею. Годували нас гірше собак, а для підтримки сил давали шматки хліба, намоченого в вині. Коли ж хто знесилювався, його нещадно лупцювали, а часом і на смерть забивали й викидали в море. Я бачив, як люди вмирали за тими веслами, як втрачали людську подобу й перетворювалися на звірів, які мріяли лише, щоб напиться води й з'їсти жменю каші чи бобів. Я не хотів бути таким. Я відразу почав думати про втечу: ось минає моя молодість на цій задрипаній галері... а далі що? Я постановив собі вибитися з веслярів на поверхню.

– Яким чином?

– Я навчався в братській школі й володів латиною та грекою. Турки попри те, що воювали, вели торгівлю з воюючими країнами. Це ніколи не припинялося. Де ще можна заробити так добре, як не на війні? Отже, вони потребували драгомана з італійської та грецької, і тут я їм знадобився. Але я ще й умів креслити мапи та визначати місцезнаходження корабля за зірками, бо й того нас навчили. Одне слово, мене розкували, і я як міг, так втирався їм у довіру. Заковували мене лише на ніч. А далі ти вже знаєш, що було.

– Я також довідався, що ви одружилися. Де тепер ваша жінка?

– Де мені з жінками водитися?

– Відмахнувся він. – Потішився трохи та й утік. Це доволі дивно, але хоч я був прикутий до галери, галера мене прикувала до моря.

Словник:

Joder! (читається: Ходер!) – іспанська лайка

Гарда – частина шпаги між лезом і руків'ям

Глейт – охоронна грамота

Марко Проклятий – легендарний персонаж українського фольклору

Облявок – борт

Поклад – палуба

Шермерка – фехтування

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА МУЗИКА Брати Іванові

«Брати Іванові» можна слухати на [Apple Music](#), [Google Play](#), [Spotify](#) & [Amazon Music](#).

Навідайтесь до ukrainianfolkmusic.com щоб дізнатись більше

КЛАСИ ДЛЯ ДОРОСЛИХ CLASSES FOR ADULTS

Набираємо студентів в класи української та англійської мов. Класи для дорослих будуть відбуватися кожної неділі в Сан-Франциско на протязі навчального року.

Announcing enrollment into Ukrainian and English classes for adults. The classes will be held every Sunday in San Francisco throughout the school year.

Телефонуйте:
650-544-5848

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ВЕСЕЛИЙ ВЕЧІР

Запрошуємо вас
на Веселий Вечір з українською музикою, вечерею та лотереєю

КОЛИ: Субота, 27 жовтня 2018,
17:00 - 22:00 (5:00 – 10:00 вечора)

ДЕ: St. Francis Church – Церква св. Франциска
1205 PINE AVE.
SAN JOSE, CA. 95125

Почастуйтеся традиційними та нетрадиційними українськими стравами!

КВИТКИ:

Дорослі: 35 дол. (включно з напоями)
Діти: від 8 до 15 років – 15 дол.
молодші 8 років - безкоштовно

Гроші та бронювання місць мають бути отримані до 20 жовтня 2018

Надсилайте чеки за адресою:

2717 NORBERT ST.
SAN JOSE, CA. 95148

Чеки виписуйте на ім'я: UNWLA

З питаннями звертайтеся: Віра Сміт, тел. 1-408-497-4306

Прибуток від цього заходу піде на підтримку Союзу Українок Америки - неприбуткової організації, яка надає гуманітарну допомогу людям похилого віку в Україні, учням і студентам та потерпілим від війни в Україні

MASHA ARCHER

a.k.a. Maria Mukhin
Extraordinary Jewelry

Photo: Masha Archer, by Charles Homer Archer
www.masha.org
masha@masha.org

Available in San Francisco at:

The San Francisco Opera Shop on the mezzanine level
Before, during, and after performances
(shopping passes available at box office for those
without a performance ticket)
(415) 565-3263
operashop@sfopera.com
The Rafael's boutique in the Palace Hotel
(415) 974 6772
david@therafaels.com

Los Angeles, CA
The shop at the Los Angeles Opera,
Dorothy Chandler Pavilion,
(310) 487-1650
mimirotter@hotmail.com

New York, NY
The Ukrainian Museum Gift Shop
(212) 228-1947
giftshoporder@ukrainianmuseum.org
The Ukrainian Institute of America
(212) 288-8660
mail@ukrainianinstitute.org

Santa Fe, NM
Laura Sheppherd Atelier:
(505) 986-1444
www.laurasheppherd.com

Taos, NM
Taos Art Museum at Fechin House
(575) 758-2690
operations@taosartmuseum.org

Jackson Hole, WY
Belle Cose
(307) 733-0233
sales@bellecose.com

Palm Beach, FL
Jennifer Garrigues, Inc.
(561) 659-7376

Sarasota, FL
Deam Weaver Collection
(941) 388-1974
TréborStyle
(941) 203-8356

Naples, FL
Audrey's - Tea With Me
(239) 403-8322
www.audreysofnaples.com

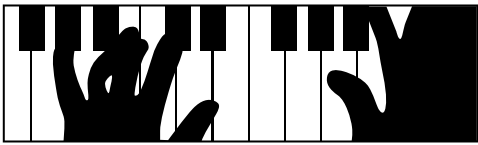
Orest Balytsky D.M.D.
Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170
orbendo17@msn.com
www.petalumaendo.com

NORA M. MASON

SARATOGA PIANO STUDIO

408-867-1707
NORAMASON22@GMAIL.COM
WWW.SARATOGAPIANOSTUDIO.COM

 MARIN ITALIAN FILM FESTIVAL
SPECIAL PRESENTATION OF AN ITALIAN-UKRAINIAN FILM

Saturday, October 27, 2018
screenings at 5:30 pm & 7:45 pm
Tickets: www.italianfilm.com

EASY – UN VIAGGIO FACILE FACILE

The film is called "Easy – un viaggio facile facile" and it is described as an endearing road movie about Isidoro, or, as he is known, Easy. With a career as a driver, Easy undertakes an assignment to drive an unusual item from Italy to Ukraine. The story features moments of quiet humor, views of the Ukrainian landscape and various misadventures along the way. The Italian Film Festival plans a special welcome for attendees from the Ukrainian community for this show.

OLENATA
FASHION JEWELRY

olenata.com

ДЛЯ ДІТЕЙ

Українська народна казка
Ілюстрація Владислава Ерко

СОЛОМ'ЯНИЙ БИЧОК

Жив собі дід та баба. Дід служив на майдані майданником, а баба сиділа дома, мички пряла.

І такі вони бідні – нічого не мають: що зароблять, то проїдять, та й нема. От баба й напалась на діда: зроби та й зроби їй солом'яного бичка і осмоли його смолою.

– Що ти говориш? Навіщо тобі той бичок здався?

– Зроби, я вже знаю навіщо.

Дід – нічого робити – взяв зробив солом'яного бичка й осмолив його смолою.

Переночували. От на ранок баба набрала мичок і погнала солом'яного бичка пасти. Сама сіла, пряде кужіль і приказує:

– Пасись, пасись, бичку, на травиці, поки я мички попряду! Пасись, пасись, бичку, на травиці, поки я мички попряду!

Доти пряла, поки й задрімала.

Коли це з темного лісу, з великого бору біжить ведмідь з обдертим боком. Наскочив на бичка:

– Хто ти такий? – питає. – Скажи мені! А бичок йому:

– Я бичок-третячок, з соломи зроблений, смолою засмолений.

Ведмідь каже:

– Коли ти солом'яний, смолою засмолений, то дай мені смоли обідраний бік залатати!

Бичок нічого, мовчить; ведмідь тоді його хап за бік, давай смолу віддирати. Віддирав, віддирав та й зав'яз зубами, ніяк і не вирве. Сіпав, сіпав – затяг того бичка хто знає куди!

От баба прокидається – аж бичка нема. «Ох, мені лихо велике! Де це мій бичок дівся? Мабуть, він уже додому

пішов». Та мерщій днище та гребінь на плечі та додому. Коли дивиться – ведмідь у бору бичка тягає. Вона до діда:

– Діду, діду! Бичок наш ведмедя піймав, іди його забери!

Дід вискочив, віддер ведмедя, взяв і кинув його в погріб.

От на другий день, ще ні світ ні зоря, баба вже взяла кужіль і погнала на толоку бичка пасти. Сама сіла, пряде кужіль і приказує:

– Пасись, пасись, бичку, на травиці, поки я мички попряду!

Доти пряла, поки й задрімала. Коли це з темного лісу, з великого бору вибігає сірий вовк та до бичка:

– Хто ти такий?

– Я бичок-третячок, з соломи зроблений, смолою засмолений!

– Коли ти смолою засмолений, – каже вовк, – то дай і мені смоли засмолити бік, а то собаки обідрали!

– Бери!

Вовк зараз до боку, хотів смоли віддерти. Дер, дер та зубами й зав'яз, що ніяк уже й не віддере: що хоче назад, то ніяк. Вовтузиться з тим

бичком!

Прокидається баба – аж бичка й не видно. Вона й подумала: «Мабуть, мій бичок додому побрів», – та й пішла. Коли дивиться – у лісі вовк бичка тягає. Вона побігла, дідові сказала. Дід і вовчика у погріб вкинув.

Погнала баба і на третій день бичка пасти: сіла та й заснула.

Аж біжить лисичка.

– Хто ти такий? – питає бичка.

– Я бичок-третячок, з соломи зроблений, смолою засмолений.

– Дай мені смоли, голубчику, прикласти до боку: капосні хорти трохи шкури не зняли!

– Бери!

Зав'язла й лисиця зубами в смолі, ніяк не вирветься. Баба й цього разу дідові сказала, дід вкинув у погріб і лисичку. А далі й зайчика-побігайчика отак упіймали.

От як назбиралось їх четверо, дід сів над лядою в льох та й давай гострити ножа. Ведмідь почув та й питає його:

– Діду, навіщо ти ножа гостриш?

– Щоб з тебе шкуру зняти та пошити з тієї шкури і собі, й бабі кожухи.

– Ох, не ріж мене, дідусю, пусти краще на волю: я тобі

лядою, знов ножа гострить. Вовк його й питає:

– Діду! Навіщо ти ножа гостриш?

– Щоб з тебе шкуру зняти та на зиму теплу шапку пошити.

– Ой, не ріж мене, дідусю, я тобі за те цілу отару овечок прижену.

– Гляди ж, прижени!

І вовка дід випустив. Сидить далі та ще ножа гострить. Виткнула мордочку лисичка та й питає:

– Скажи мені, будь ласкавий, дідусю, навіщо ти ножа гостриш?

– У лисички, – каже дід, – гарна шкура на опушку й на комірець, хочу зняти.

– Ой, не знімай з мене, дідусю, шкури, я тобі й гусей, і курей принесу!

– Ну гляди! Принеси!

І лисичку дід пустив. Зостався один зайчик. Дід і на того ножа гострить. Зайчик його питає: «Нащо?» А він і каже:

– У зайчика шкурка м'якенька, тепленька – будуть мені на зиму рукавички й капелюх.

– Ох, не ріж мене, дідусю, я тобі стрічок, сережок, намиста доброго нанесу, тільки пусти на волю! Пустив дід і його.

От переночували ніч, коли на ранок, ще ні світ ні зоря, аж-дер-дер! – щось до діда в двері. Баба прокинулася:

– Діду, діду! Щось до нас у двері шкряботить, піди подивись!

Дід вийшов, коли то ведмідь цілий вулик меду приніс.

Дід узав мед, та тільки ліг, аж у двері знову дер-дер! – повен двір овець вовк понагонив. А незабаром лисичка принесла курей, гусей – усякої птиці. Зайчик понаносив стрічок, сережок, намиста доброго...

І дід радий, і баба рада. Взяли вони попродали овечки та накупили волів, та став дід тими волами ходити чумакувати. А бичок, як не стало вже треба, доти стояв на сонці, поки й розтанув.

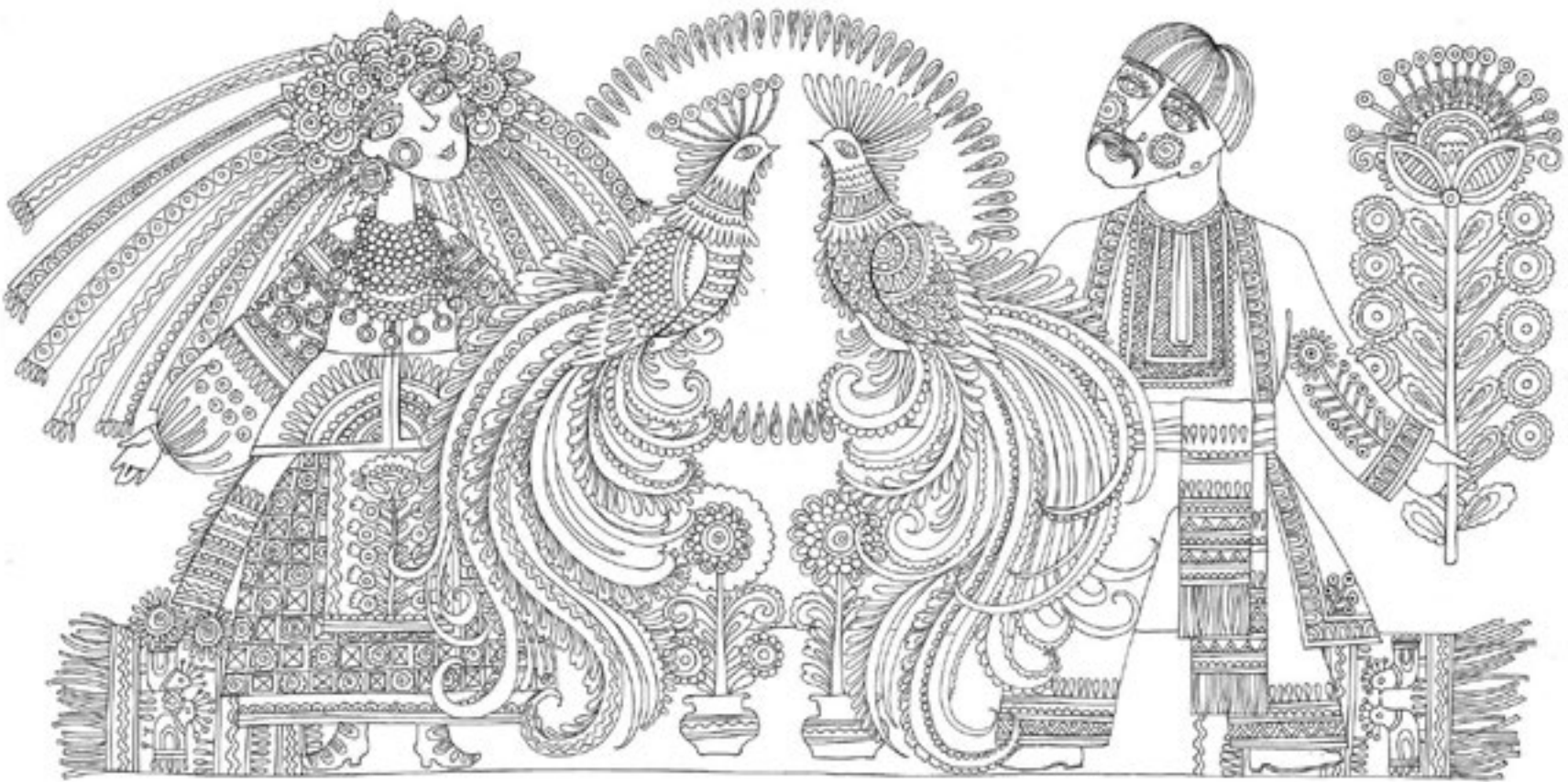
багато меду принесу.

– Ну гляди! Тільки принеси ...

Взяв та й випустив ведмедика. Далі сів над

ДРУКОВАНІ ТА РУКОПИСНІ ЛІТЕРИ						
Аа а <i>Аа</i>	Бб бе <i>Бб</i>	Вв ве <i>Вв</i>	Гг ге <i>Гг</i>	Ґґ ґе <i>Ґґ</i>	Дд де <i>Дд</i>	Ее е <i>Ее</i>
Єє є <i>Єє</i>	Жж же <i>Жж</i>	Зз зе <i>Зз</i>	Ии и <i>Ии</i>	Іі і <i>Іі</i>	Її ї <i>Її</i>	Йй йй <i>Йй</i>
Кк ка <i>Кк</i>	Лл ел <i>Лл</i>	Мм ем <i>Мм</i>	Нн ен <i>Нн</i>	Оо о <i>Оо</i>	Пп пе <i>Пп</i>	Рр ер <i>Рр</i>
Сс ес <i>Сс</i>	Тт те <i>Тт</i>	Уу у <i>Уу</i>	Фф еф <i>Фф</i>	Хх ха <i>Хх</i>	Цц це <i>Цц</i>	Чч че <i>Чч</i>
	Шш ша <i>Шш</i>	Щщ ща <i>Щщ</i>	Ь знак м'якшення <i>ь</i>	Юю ю <i>Юю</i>	Яя я <i>Яя</i>	<i>Більше ніж 60 літер</i>

Розмальовка Олеса Вакуленко "Я люблю Україну"

КРОСВОРД І СУДОКУ

1	2		3		4		5	6
7	8				9	10		
11				12		13		
	14							
15						16		17
18						19		
		20	21		22			
			23					
24		25				26		27
28	29					30	31	
32						33		
	34							
35						36		37
38			39		40			
41			42				43	

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:
1. Здивування, здогад. 3. Одиниця виміру земельної площі в Англії і Північній Америці. 5. Вираження заперечення співрозмовників. 7. Бог Сонця — один з головних богів у давньоєгипетській релігії. 9. Частина одягу диякона, перев'язь, розшита хрестами, що одягається на ліве плече. 11. Положення в шаховій партії, за якого король, що перебуває під ударом фігури супротивника, не може захиститися, і партія вважається програною. 13. Сьома літера грецької абетки. 14. Легкі домашні або спортивні туфлі переважно без підборів. 15. Частина якого-небудь твору, збірки творів, видання, яка становить окрему книжку. 16. Чотирнадцята літера вірменської абетки. 18. Група довгохвостих папуг. 19. Рос. авто. 20. Рідина, насичена соком тієї речовини, того продукту, що в ній вариться, заварюється і т. ін. 23. У релігійних віруваннях — творець, що створив світ і керує ним та вчинками людей. 25. Птах ряду голубоподібних із різнобарвним пір'ям та великим волом. 28. Неосвітлений простір; темрява. 30. Організація Об'єднаних Націй. 32. Сосновий або інший хвойний ліс. 33. ... з вогнем. 34. Погана, мерзенна, підступна людина. 35. Львівський автобусний завод. 36. Представник групи ймовірно слов'янських племен, що згадуються візантійськими авторами з 4 ст. до початку 7 ст. 38. Частина зброї — ремінь з вуздями та поводками, що їх надівають на голову коневі. 40. Хутряне взуття з м'якою підошвою, поширене здебільшого у народів Півночі та Сибіру. 41. Відгук на звертання. 42. Назва останньої літери латинського алфавіту. 43. Міра земельної площі.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:
1. Споруджена в 1975-1985 рр. у Радянському Союзі Байкало-Амурська залізнична магістраль. 2. Той, хто охоче займається чим-небудь, кохається в чому-небудь. 3. Назва серії літаків авіаконструктора Антонова. 4. Сімнадцята літера грецької абетки. 5. Тиснява. 6. Ірландська республіканська армія. 8. Виборний або призначений ватажок козацького війська. 10. Особа, яка очолює вищий навчальний заклад. 12. Складна загадка або задача, для розв'язання якої потрібна кмітливість. 15. Струнний щипковий музичний інструмент, поширений у народів Кавказу та Середньої Азії. 17. ... Евальд (єстонський композитор). 21. Розділовий сполучник. 22. Гора в Західній Африці, на території Того. 24. У силабо-тонічному віршуванні — двоскладова стопа з наголосом на другому складі. 25. Добре. 26. ... Ступка (актор). 27. Річка у Польщі, права притока Одри. 29. Фермент, який міститься у тваринних і рослинних організмах і забезпечує гідроліз і синтез жирів. 31. Один із найдавніших християнських образів. 35. Поросла травою та кущами лука, що використовується як пасовисько й сіножать. 37. Закрите або напівзакрите приміщення, спеціально пристосоване для навчальної й тренувальної стрільби з ручної вогнепальної та пневматичної зброї. 39. Стара назва літери «а». 40. Первісна назва звука С в григоріанській сольмізації, яку пізніше замінив склад до.

29. Ліпаза. 31. Оранта. 35. Лут. 37. Тип. 39. Аз. 40. Ут.
21. Або. 22. Агу. 24. Ямб. 25. Гаразд. 26. Бордан. 27. Іна.
Отман. 10. Ректор. 12. Головоломка. 15. Тар. 17. Дав.
1. Бам. 2. Актор. 3. Ан. 4. Ро. 5. Натиск. 6. Іра. 8.
За вертикаллю:
Зет. 43. Ар.
Паскуда. 35. Лаз. 36. Ант. 38. Узда. 40. Унті. 41. Га. 42.
23. Бор. 25. Голуб. 28. Мла. 30. Оон. 32. Бір. 33. Гра. 34.
Таночки. 15. Том. 16. Тса. 18. Ара. 19. Ока. 20. Навар.
1. Ба. 3. Акр. 5. Ні. 7. Амон. 9. Орап. 11. Мат. 13. Ета. 14.
За горизонталлю:

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

	9				6			
3			9					5
			5		7	4	9	
	8		2	5	4	9	3	6
9			7		3			4
5	4		6	9	1		8	
	6	1	3		9			
7					5			1
		4				6		

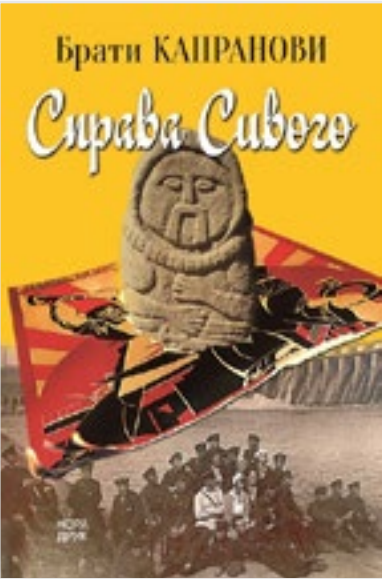
СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

		2		1				
8						2		
	5		3	7		1	8	
9				8		4		
	6	8	5	3	7	9	1	
		3		6				8
	9	1		5	3		2	
		6						5
				2		3		

5	8	4	7	2	6	3	9	1
2	3	6	1	9	8	7	4	5
7	9	1	4	5	3	8	2	6
1	2	3	6	9	4	5	7	8
4	6	8	5	3	7	9	1	2
9	7	5	2	8	1	4	6	3
6	5	9	3	7	2	1	8	4
8	1	7	6	4	5	2	3	9
3	4	2	8	1	9	6	5	7
2	5	4	1	7	8	3	6	9
7	3	9	4	6	5	8	2	1
8	6	1	3	2	9	5	4	7
5	4	3	6	9	1	7	8	2
9	2	6	7	8	3	1	5	4
1	8	7	2	5	4	9	3	6
6	1	2	5	3	7	4	9	8
3	7	8	6	4	6	2	1	5
4	9	5	8	1	2	6	7	3

КНИГИ

«СПРАВА СИВОГО»
Брати Капранови
[НОРА-ДРУК]
2018

Любов. Історія. Злочин. Ось три кити, на яких тримається література.

І всі ці кити присутні у новому романі Братів Капранових «Справа Сивого».

У Дніпропетровську діє підпільна антиурядова організація. Молодому слідчому доручають зайнятися головним підозрюваним — старим заколотником з великим стажем протизаконної діяльності. Він береться до справи і...

Здавалося б, класичний детектив. Але уявіть собі, що молодий слідчий — працівник ГПУ, а головний заколотник — видатний історик та археолог Дмитро Яворницький. І зразу все стає догори дригом. Хто з них насправді є злочинцем? Саме тому автори визначають жанр свого твору як «антидетектив» і не просто, а «історичний, романтичний антидетектив». Романтичний — бо головними силовими лініями сюжету є кохання та старовинні міфи. А історичний — бо за цікавою та заплутаною інтригою читач зможе побачити широку панораму історії степової України, Катеринослава-Дніпра, а також величну постать Дмитра Івановича Яворницького.

Ну і, звісно, книжка базується на реальних подіях, так що шалене кохання, батькове прокляття, нерівний шлюб, закляті скарби — усе це не вигадка, а стара правда, підтверджена документами.

«ЦЕРЕБРО»
Андрій Бондар
[ВИДАВНИЦТВО
СТАРОГО ЛЕВА]
2018

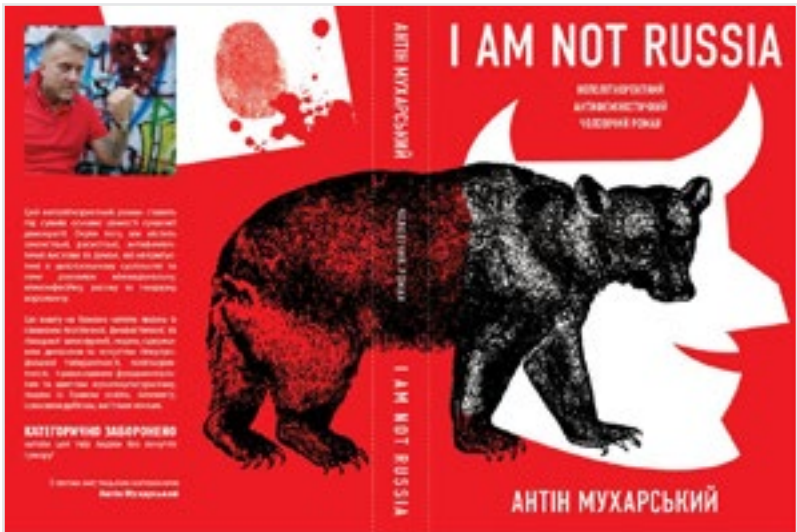

«Церебро» — нова збірка малої прози Андрія Бондаря, яка впроваджує читачів у химерний світ маленьких людських пригод. Випадкові зустрічі, типові ситуації, які трапляються в кожного, спонукають замислитись, ухвалити рішення, діяти. Особливість цих текстів у тому, що деякі з них списані з реального досвіду, а інші — цілком вигадані — суцільна макабра і фантасмагорія.

«ГРА В МУЗЕЙ»
Космолінська Наталія &
Магдиш Ірина
[ВИДАВНИЦТВО
СТАРОГО ЛЕВА]
2018

Про що можна говорити з дітьми в музеї чи галереї? Як бавитись, спілкуючись про мис-

Цей неполіткоректний роман ставить під сумнів основні цінності сучасної демократії. Окрім того, він містить сексистські, расистські, антифеміністичні вислови та думки, які неприпустимі в цивілізованому суспільстві та наче розпалює міжнаціональну, міжконфесійну, расову та гендерну ворожнечу.

Цю книгу не бажано читати людям із ознаками політичної,

феміністичної, та лівацької шизофренії, людям, одержимим дияволом та почуттям гіпертрофованої толерантності, політкоректності, православним фундаменталістам та адептам мультикультуралізму, людям із браком освіти, інтелекту, совковим дебілам, вагітним жінкам.

КАТЕГОРИЧНО ЗАБОРОНЕНО читати цей твір людям без почуття гумору!

тецтво? Як перетворити похід у музей на незабутній спогад дитинства?

Наталія Космолінська та Ірина Магдиш підказують відповіді на ці та інші питання, цікаво та нестандартно розповідають про картини і скульптури, що експонуються у Львівській національній галереї мистецтв імені Бориса Возницького, пропонують різноманітні ідеї для родинного дозвілля та мандрівок цікавими місцями Львівщини, а також діляться своєрідними асоціаціями до мистецьких творів: музикою, книжками, фільмами. Творять захопливу гру в музей!

Ця книжка неодмінно сподобається дітям, батькам, педагогам і всім, хто любить мистецтво та мислить яскраво.

«ЦУКРОВИЙ ПІВНИК»
Юрій Винничук
[А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА]
2018

Золотистий Цукровий Півник втікає з вітрини цукеркової крамниці, щоб потрапити до Хлопчика, якому він так

сподобався. Але світ не завжди прихильний до наївних і трепетних героїв, тому на Півника чекає ціла навала непростих випробувань...

«Цукровий Півник», як і «Історія одного поросятка», — дві вершинні казки Юрія Винничука, які зробили б честь будь-якій із світових літератур. Намалював казку улюблений ілюстратор української малечі Кость Лаврої.

Презентація новинки відбудеться на цьогорічному «Форумі видавців» у Львові.

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ
ПЛЯЦОК
"МАКІВНИК"

ІНГРЕДІЄНТИ

Масло вершкове (м'яке): 125 гр.
Цукрова пудра: 100 гр.
Яйця курячі: 2 шт.
Борошно пшеничне: 150 гр.
Розпушувач тіста: 1 ч.л.
Мелені сухарі

МАКОВА МАСА:
Мак сухий: 3 склянки
Яйця курячі: 4-5 шт.
Цукрова пудра: 300 гр.
Масло вершкове (м'яке): 225 гр.
манка або крохмаль: 1,5 ст.л.
Сік лимона за бажанням

ШОКОЛАДНА ПОМАДКА:
Шоколад чорний: 50 гр.
Молоко: 2 ст.л.
Масло вершкове: 30 гр.

Кількість продуктів подана на форму розміром 23x37 см (9"x14.5").

Готуємо макову масу. Сухий мак запарити окропом, відцідити, перемолоти. У мене був готовий мелений мак, який я запарила і відцідила.

Додати поступово яйця, цукрову пудру, маргарин, манку чи крохмаль, сік лимона за бажанням і все кожного разу добре розтерти.

Готуємо тісто. Розділити білки та жовтки. Білки відставити в холодильник. Розтерти маргарин з цукровою

пудрою. Додати жовтки, знову добре розтерти. Додати просіяне з розпушувачем борошно, вимішати. Останніми акуратно ввести збиті білки.

Викласти тісто на деко, застелене пергаментом або змащене жиром. Щедро посипати меленими сухарями.

Зверху рівномірно розподілити макову масу.

Пекти маківник в розігрітій духовці при 180-200 (350-400°F) до сухої скіпки.

Готуємо шоколадну помадку. Подрібнений шоколад залити молоком, розтопити на малому вогні, відставити. Додати масло, добре розтерти.

Полити охолоджений пляцок.

<https://cookorama.net/uk/vypichka/plyacok-makivnyk.html>

НОВИНИ УКРАЇНИ

Присяжні визнали Пола Манафорта винним за 8 пунктами обвинувачення

Присяжні визнали екскерівника передвиборчої кампанії президента США Дональда Трампа Пола Манафорта винним за вісьмома пунктами обвинувачення із 18 під час судового розгляду в місті Александрія, штат Вірджинія.

П'ять із них мають стосунок до ухилення від податків, один — до недекларування іноземних банківських рахунків, як вимагає того закон, та два пункти — до банківського шахрайства.

Щодо інших 10 пунктів присяжні не змогли досягти консенсусу. Суддя оголосив процес стосовно них таким, що не відбувся.

Присяжні ухвалили своє рішення після майже чотирьох днів обговорень.

69-річного Пола Манафорта, колишнього голову передвиборного штабу Дональда Трампа й екс-радника колишнього президента України Віктора Януковича звинувачують в ухилянні від сплати податків на мільйони доларів у період роботи лобістом на українську Партію регіонів (всього політконсультант отримав за цю роботу, за даними слідства, близько 60 мільйонів доларів), а також в банківському шахрайстві й участі в змові з метою обійти банківські і податкові закони США.

Манафорт заявляв про свою невинуватість, наполягаючи, що виплачувати йому зарплату через офшори вирішили українці, з якими він працював. Якщо його визнають винним, Манафорт може отримати від 8 до 10 років в'язниці.

США завершують розробку санкцій проти «Північного потоку-2»

У США майже розроблений законопроект про санкції, який може зупинити будівництво трубопроводу «Північний потік-2» шляхом введення обмежень проти компаній, залучених до його будівництва. Про це повідомляє The Wall Street Journal з посиланням на чинних і колишніх американських чиновників, за словами яких, такі санкції обговорюються і при необхідності можуть бути запроваджені протягом декількох тижнів.

Американська сторона вважає,

що новий трубопровід посилить і без того високу залежність Європи від російського газу, зміцнивши «політичний важіль Кремля» й істотно збільшивши його доходи.

У будівництві газопроводу, який має пройти з Росії до Німеччини дном Балтійського моря, беруть участь, зокрема, компанії з Німеччини і Австрії. Влада в цих країнах стверджує, що йдеться про суто економічний проект. Канцлер Німеччини Ангела Меркель, однак, заявила, що робота газопроводу можлива лише в разі, якщо Росія не припинить транзит газу через Україну.

Латвія та Естонія мають намір стягнути з Росії збитки за радянську окупацію

Міністри юстиції обговорили можливі подальші кроки щодо стягнення збитків з точки зору міжнародного права, в тому числі на рівні ООН.

Про це йдеться в спільній заяві міністрів юстиції Латвії Дзинтарса Разначса та Естонії Урмаса Рейнсалу. Заяву було прийнято після зустрічі в Ризі представників двох країн.

Міністри підкреслили добросовісне тривале співробітництво між правосуддям і міжнародним правом у тлумаченні наслідків радянської окупації, з тим щоб чесно увічнити пам'ять жертв. "У зв'язку з цим міністри юстиції двох країн у своїй заяві наголосили на важливості збереження пам'яті про людські втрати, понесені за радянської окупації, і вивчення можливостей висунути вимогу про відшкодування збитків до Російської Федерації як правонаступниці Радянського Союзу", — йдеться в заяві.

Раніше повідомлялося, що країни Балтії продовжують працювати над оцінкою збитку, який був нанесений за десятиліття радянської окупації. У 2016 році Латвія оцінила приблизний збиток, нанесений економіці Латвії за час радянської окупації в 300 млрд євро.

У Румунії стартували військові навчання за участі України

У Румунії розпочалися багатонаціональні навчання Platinum Eagle-2018 за участю українських морських піхотинців. Про це в п'ятницю, 31 серпня, повідомляє прес-служба Міністерства оборони України.

Як зазначається, участь у навчаннях взяли США, Румунія, Молдова, Болгарія, Грузія та Україна.

"Мета навчань полягає в під-

вищенні ефективності спільних дій багатонаціонального підрозділу, взаємозв'язку між військовослужбовцями-учасниками, підтримці потенціалу спільних тренінгів, підготовки до миротворчих місій, а також розвитку регіонального

середовища, сприятливого для військового співробітництва", — йдеться в повідомленні.

В очікуванні Томосу

Вселенський Патріархат може до кінця 2018 року остаточно ухвалити рішення про надання Україні Томосу про автокефалію Православної церкви.

Процедура надання Україні автокефалії Православної церкви буде такою: 1-3 вересня у Стамбулі українське питання розглянуть на церковному Соборі, після — у десятих числах жовтня це обговорить Синод церкви Константинополя, на якому будуть присутні найближчі помічники патріарха Варфоломія. А в жовтні Константинопольський патріарх Варфоломій може оголосити остаточне рішення.

Після рішення Вселенського Патріархату про дозвіл на створення в Україні єдиної помісної церкви у Києві ще мають зібрати собор служителів Московського та Київського патріархату, де мають обрати єдиного патріарха помісної церкви.

Потім до Києва має приїхати представник Константинопольської церкви та передати Україні Томос про автокефалію.

Зранку 31 серпня московський патріарх Кирило прибув до Стамбула на зустріч з Константинопольським патріархом Варфоломієм. Константинопольський патріарх повідомив патріарху Кирилу про впровадження автокефалії в Україні.

З 1 по 3 вересня у Стамбулі відбудеться загальне зібрання єпископату Константинопольської Патріархії. Очікується, що на ньому обговорять питання про створення єдиної помісної української церкви.

Раніше предстоятель УПЦ Київського патріархату Філарет заявив, що після отримання Українською церквою томоса про автокефалію частина Московського патріархату (МП), яка не захоче приєднуватися до єдиної помісної православної церкви, має перейменуватись у «Російську православну церкву в Україні».

Президент України Петро Порошенко взяв участь у жалобній церемонії вшанування пам'яті сенатора США Джона Маккейна

31 серпня 2018 року Президент України Петро Порошенко відвідав Сполучені Штати Америки з приватним візитом з метою участі у жалобних заходах прощання із сенатором США Джоном Маккейном.

«Від імені народу України та від себе особисто маю намір віддати останню шану видатній особистості, великому другу України. Незламність його духу мотивує. Його відчуття історичного моменту вражає. Його бачення майбутнього надихає», — відзначив глава держави перед відльотом до Вашингтона.

У церемонії вшанування пам'яті Джона Маккейна взяли участь Міністр оборони Сполучених Штатів Америки Джеймс Меттіс, екс-президенти США Джордж Буш, Барак Обама, Радник Президента США Джон Болтон, радник Джеред Кушнер.

Візит носить приватний характер, тому Петро Порошенко здійснить поїздку до Вашингтона рейсовим літаком.

У Києві зведуть алею для перепоховань видатних українців

Для перепоховань видатних українських діячів, похованих за межами України, у 2018-2020 роках у столиці на території Державного історико-меморіального Лук'янівського заповідника побудують алею перепоховань видатних українських діячів, похованих за межами України.

У світі наразі поховано чимало українських видатних особистостей, які колись емігрували. Останки багатьох із них потрібно перевозити, щоб перепоховати саме в Україні. Для цього на державному рівні піднято питання створення національного пантеону видатних особистостей, хто своїм талантом, місією і діяльністю ідентифікував українську державу.

Долучився до цього питання і Державний історико-меморіальний Лук'янівський заповідник, що планує активізувати діяльність із дослідження, вивчення та гідного вшанування місць поховань цілої плеяди видатних діячів науки і культури. Зокрема, буде розгорнуто науково-просвітницьку діяльність — проведення екскурсій, масових заходів, створення музейної експозиції тощо.

Фінансування робіт із будівництва алеї перепоховань видатних українських діячів здійснюватиметься за рахунок бюджетних коштів у рамках Програми економічного і соціального розвитку м. Києва на 2018-2020 роки.

ГРУПА СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ДОПОМОГИ

автомат, пістолет і форма – видали Збройні сили України
форма – видали Збройні сили України
тепловізор – прислали волонтери
каска – прислали волонтери
плити – потрібна ваша допомога

Facebook: Влад Дут
або надсилайте допомогу:

[PayPal: vovandutko@gmail.com]

КУДИ ПІТИ

9 вересня /September 9 Перший Дзвоник 2018 | First Bell

St. Michaels Ukrainian Orthodox Church and Ukrainian School of San Francisco / Українська Школа Сан-Франциско

Де: St. Michaels Ukrainian Orthodox Church
345 7th St, San Francisco, CA 94103

Коли: Неділя, 9-го вересня з 11:30 до 2 години / Sunday, September 9 from 11:30 pm to 2 pm
Please Join us for Service, The First Bell - First Day of School, and Delicious Luncheon! Bring your Family, Friends and Celebrate the new school year of Ukrainian School of San Francisco! Новий навчальний рік наближається у нашій школі, в Сан-Франциско. Богослужіння, приблизно об 11:30 відбудеться свято "Перший Дзвоник". "Українська Школа Сан-Франциско" розпочинає новий 2018-2019 навчальний рік!
<https://www.facebook.com/events/298838770865495/>

9 вересня /September 9 Перший Дзвінок 2018 – First Bell

Immaculate Conception Ukrainian Greek-Catholic

Church and Ridna Shkola in San Francisco / Рідна Школа в Сан-Франциско

Де: Ridna Shkola
110 Brussels St, San Francisco, CA 94134

Коли: Неділя, 9-го вересня о 1 годині / Sunday, September 9 at 1 pm
Ukrainian School "Ridna Shkola" starting its academic year with "First Bell" ceremony. We invite all our returning and new students to come and join the school to learn Ukrainian language, traditions and culture! Дитяча «Рідна Школа» розпочинає свій академічний рік. Ми запрошуємо всіх для вивчення Української мови, традицій і культури.
<https://www.facebook.com/events/1141421569343642/>

29 вересня /September 29 2nd Annual Park Ukraina Hike & Panahyda

St. Michaels Ukrainian Orthodox Church Park Ukraina - Historic Honcharenko site Ukrainian American Coordinating Council

Де: Park Ukraina
At the end of Carden Lane, Hayward CA 94542. Next to Stonebrae Elementary School

Коли: Субота, 29-го вересня з 11:30 до 3 години / Saturday, September 29 from 11:30 pm to 3 pm
Join us on Saturday, September

29th at 11:30 a.m at Park Ukraina with Father Georgiy of St. Michael Ukrainian Orthodox Church and Ukrainian American Coordinating Council for our Annual Hike & Panahyda. We'll hike together to the resting place of Father Agapius Honcharenko where we will have a small memorial service and prayer. Afterwards, we'll return to J.A. Lewis Park where we'll share a Repast bbq together in his honor. Bring your Family & Friends!

<https://www.facebook.com/events/2086389691674608/>

29 вересня /September 29 DakhaBrakha at Freight & Salvage

DakhaBrakha
Де: Freight & Salvage
2020 Addison St, Berkeley, CA 94704

Коли: Субота, 29-го вересня з 8 до 11 години / Saturday, September 29 from 8 am to 11 pm
DakhaBrakha is world music quartet from Kiev, Ukraine. Reflecting fundamental elements of sound and soul, Ukrainian "ethno-chaos" band DakhaBrakha, create a world of unexpected new music. The name DakhaBrakha is original, outstanding and authentic at the same time. It means "give/take" in the old Ukrainian language. Accompanied by Indian, Arabic, African, Russian and Australian traditional instrumentation, the quartet's astonishingly powerful

and uncompromising vocal range creates a trans-national sound rooted in Ukrainian culture. Live Soundtrack for "Earth": In addition to their own performances, DakhaBrakha also performs their original live soundtrack alongside a screening of the classic 1930 film, "Earth", by Aleksandr Dovzhenko (considered to be one of the most important films of the Soviet era). Dovzhenko is a master of composition, and the film — with its intense close-ups and the impressive expanses of the landscape — is a passionate tribute to the countryside, to nature, and to the people that work on it.

Квитки / Tickets:
Doors: 7:00 pm / Show: 8:00 pm
\$36 ADV / \$40 DOOR (plus fees)
<https://www.facebook.com/events/256779955048530/>

ОГОЛОШЕННЯ

ШУКАЄМО ВИКЛАДАЧА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Шукаємо викладача української мови для дорослих. Класи будуть відбуватися по неділях в Сан-Франциско при Греко-Католицькій Церкві Непорочного Зачаття. Всі матеріали для уроків будуть надані. Позиція платна, класи будуть формуватися по мірі заявок.

Телефонуйте:
650-544-5848

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся hromada.sf@gmail.com або телефонуйте (415) 480-4557

To place ads and other announcements, please contact hromada.sf@gmail.com or call (415) 480-4557.

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.

«УКРАЇНСЬКА ШКОЛА» НАБИРАЄ СТУДЕНТІВ НА 2018-2019

«UKRAINIAN SCHOOL» IS ACCEPTING STUDENTS FOR 2018-2019

Українська Школа в Сан-Франциско запрошує ваших дітей до нашої школи!

Метою школи є допомогти дітям у вивченні української мови, історії, традицій та звичаїв українського народу та краю.

Школа надає дітям унікальні можливості:

- вивчення мови та літератури;
- збереження християнської духовності та моралі;
- глибшого пізнання свого

українського коріння через вивчення історії,

- пізнання культури, традицій, звичаїв українського народу та відтворення їх на сцені під час різних традиційних святкувань;
- живого спілкування рідною мовою серед своїх ровесників;
- вдосконалення та набуття впевненості спілкування українською мовою, шляхом виконання українських пісень, віршів, розмов з друзями,

вчителями;

- оволодіння майстерністю українського танцю.

Детальну програму усіх уроків ви зможете отримати прийшовши до нашої школи, яка працює щонеділі з 11:30 г. ранку в приміщенні Української Православної Церкви Св.Михайла. Також ви матимете можливість отримати додаткову інформацію про предмети при реєстрації дитини.

Контакти:

(917) 592-29-51

ua.school.sf@gmail.com

Ukrainian School in San Francisco invites your children to our school!

The purpose of the school is to help children learn the Ukrainian language, history, traditions and customs of the Ukrainian people and the region.

The school offers unique opportunities for children:

- language and literature studies;
- preservation of Christian spirituality and morals;
- deeper knowledge of their Ukrainian roots through the study

of history,

- knowledge of culture, traditions, customs of the Ukrainian people and their reproduction on stage during various traditional celebrations;
- live communication in their own language among their peers;
- improving and gaining confidence in communicating in Ukrainian, by performing Ukrainian songs, poems, talking with friends, teachers;
- mastering the skill of Ukrainian dance.

A detailed program of all the lessons you can get by coming to our school, which works every Sunday from 11:30 am in the premises of the Ukrainian Orthodox Church of St. Michael. You will also have the opportunity to get additional information about the items when registering a child.

Contact:

(917) 592-29-51

ua.school.sf@gmail.com

«РІДНА ШКОЛА» НАБИРАЄ СТУДЕНТІВ НА 2018-2019

«RIDNA SHKOLA» IS ACCEPTING STUDENTS FOR 2018-2019

Українська Школа при Українській Греко-Католицькій Церкві Непорочного Зачаття в Сан-Франциско приймає заявки на 2018 – 2019 роки. Ми запрошуємо всіх, хто цінує українські традиції, українську історію та бажає, щоб їхні діти вивчали українську мову.

Знаємо, що впевненість в майбутньому є тоді, коли вшановується своє коріння. Ми, українці, гуртуємося разом, бо прагнемо передати дітям наше слово, культуру і традиції.

Саме тому запрошуємо вас у Рідну Школу при Українській Греко-Католицькій церкві в Сан-Франциско.

Знання української мови допоможе дітям в майбутньому вивчити і третю, і четверту мови, розвинути гнучкість мозку та досягти результатів в точних науках. Школа навчає дітей мові, культурі, співам і малюванню. Для старшого віку проводимо уроки з історії та катехизм. В команді вчителів є Леся Кастілло – професійний дизайнер, яка

викладає малювання та культуру. Співачка Львівського оперного театру Іванна Таратула-Філіпенко ділиться своїм досвідом в класах музики та співу, а професор USF Гліб Никитенко розповідає про історію України. Також діти можуть навчитися традиційних українських страв в класах куховарства. Основи катехизму та приготування до Першого Святого Причастя учнів відповідного віку є невід'ємною частиною програми. Для шанувальників активного часу є фізична культура.

За більш детальною інформацією звертайтеся **ugsscf@gmail.com** вказавши «Рідна школа».

Ukrainian School at Immaculate Conception Ukrainian Greek-Catholic Church in San Francisco is accepting applications for 2018 – 2019 years. We're welcoming everyone who values Ukrainian tradition, history, and wants their children to learn Ukrainian.

We know that confidence in the future is when it honors its roots. We, the Ukrainians, Come together, because we strive to convey to our children our word, culture and traditions. That is why

we invite you to the «Ridna Shkola» at the Immaculate Conception Ukrainian Greek-Catholic Church in San Francisco.

Knowledge of the Ukrainian language will help children in the future to study both the third and fourth languages, to develop brain flexibility and achieve results in exact sciences. Our school teaches children the language, culture, singing and painting. To older children we teach history and catechesis.

On our team of teachers team of teachers is Lesya Castillo, a professional designer who teaches painting and culture. The opera singer of the Lviv Opera House, Ivanna Taratul-Filippenko shares her experience in the classes of music and singing, and professor USF Gleb Nikitenko talks about the history of Ukraine. Children can also learn preparation of traditional Ukrainian dishes in cooking classes. Introductory catechism with preparation to the First Holy Communion for students of appropriate age is part of curriculum. For fans of active time there is exercise class.

For more information, please contact **ugsscf@gmail.com** by specifying "Ridna Shkola".